

РЕШЕНИЕ

№ 9

гр. Стара Загора, 25.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – СТАРА ЗАГОРА, I НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на петнадесети септември през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Красимир Й. Георгиев

Членове: Спасена В. Драготинова Русенова
Красимир Р. Рачев

при участието на секретаря Митка Ж. Тодорова
в присъствието на прокурора В. М.

като разгледа докладваното от Красимир Р. Рачев Въззивно наказателно дело от общ характер № 20215500602305 по описа за 2021 година

Производството е на основание чл. 318, ал. 1 от НПК.

С Присъда № 260 059 от 27.05.2021г., постановена по НОХД № 341/2021г. по описа на Казанлъшкия районен съд подсъдимия **Т. М. М.** е признат за виновен в това, че на **09.05.2018г.** в гр.Казанлък, общ.Казанлък, на ул."Кремена" - като непълнолетен, но като е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си, е причинил по **непредпазливост смърт** на Радка Неделчева Николова - родена на 18.11.1937г., поради което и на основание чл.122, ал.1 във вр. чл.63, ал.1, т.4 във вр. с чл.58а във вр. с чл.58а, ал. 1 от НК във вр. с чл.373, ал.2 от НПК е бил осъден на **една година и четири месеца** „Лишаване от свобода“, при първоначален „**общ**“ режим.

Със съща присъда подсъдимия Т. М. М. е бил осъден да заплати по сметка на ОД на МВР - Стара Загора, направените по делото в размер в размер 1074,96 лева.

Недоволен от присъдата на Казанлъшкия районен съд е останал подсъдимия Т. М. М., който е подал жалба чрез защитника си адв.М.П.. С

жалбата се сочи, че наложеното наказание е несъобразено с обществената опасност на деянието и дееца, както и с трайната съдебна практика в тези случаи, поради което в постановената присъда от районния съд е завишено неоснователно наложеното наказание, като размер, тъй като подсъдимия е направил пълни самопризнания и спомогнал за разкриване на обективната истина по ДП, която се потвърдила и от събраните по делото доказателства. Моли, въззивния съд **да измени** първоинстанционната присъда, като намали размера на наложеното наказание с прилагане на чл.66 от НК и определеното наказание да бъде отложено с изпитателен срок.

В откритото съдебно заседание - проведено на 15.09.2021г., защитата на жалбоподателя представи 2 бр. заявления-декларации за припознаване на дете от 14.06.2021г., издадени от Общинската администрация – Стара Загора, от които е видно, че същия е припознал родените от извънбрачната му връзка близнаци, с имена: Радка Калинкова Ангелова и Йовка Калинкова Ангелова – родени на 19.02.2021г., като същите са били записани с неговото презиме и фамилия - Радка Тодорова М.а и Йовка Тодорова М.а.

В съдебно заседание представителят на Окръжна прокуратура - Стара Загора взема становище, че подадената жалба е частично основателна. Заявява, че споделя изводите на първоинстанционния съд, по отношение на определеното на подсъдимия наказание. Счита, че в случая може да се приложи института на условното осъждане, по отношение на изтърпяване на наложеното наказание, което би способствало за персоналната му превенция, с оглед на добрите му характеристични данни събрани по делото; липсата на други противообществени прояви и становището на държавното и частното обвинение, при разглеждане на делото пред районния съд. С оглед на новопредставените доказателства по делото, от които е видно, че същия е с две малолетни деца, родени през 2021г. предлага искането за условно изтърпяване на наложеното на подсъдимия Т. М. М. наказание, да бъде уважено, като се приложи института на условното осъждане, с изпитателен срок в максимален размер, според закона.

Повереникът на частния обвинител В. ИВ. Ж. – **адв.Х.М.** в съдебно заседание пред въззивния съд взема становище, че въззивната жалба е неоснователна. Счита, че първоинстанционния съд е обсъдил всички

доказателствени източници в съвкупност и намира, че наказанието на подсъдимия Т.М. е несъобразено, както с обществената опасност на деянието, така и на деца. В настоящият случай счита, че тъй като става дума за човешки живот, районния съд не е следвало да гледа делото по реда на Глава XXVII от НПК, с признаване на всички факти и обстоятелства от страна на подсъдимия, още повече, че в хода на делото по същество, както самият подсъдим, така и защитата му поставили под съмнение всичко, което е събрано като доказателствен материал по ДП. Във връзка с представените писмени доказателства в съдебно заседание - касаещи характеристика на подсъдимото лице и това, че има две невръстни деца, би могло да се цени и в посока, че същия създава деца без да има официален доход и нормална и спокойна среда за тези деца и сега да разчита да убеди съда, че трябва да се грижи за тези деца. Моли, да се потвърди първоинстанционния съдебен акт.

В съдебно заседание пред въззивната инстанция, защитникът на подсъдимия Т. М. М. - **адв.М.П.** в пледоарията си заявява, че поддържа изцяло подадената въззивна жалба. Взема становище, че подсъдимия М. е с добри характеристични данни и чисто съдебно минало и е извършил инкриминираното деяние, като непълнолетен. Счита, че в случая следва да се вземе предвид продължителността на разследването, тъй като от извършване на деянието /09.05.2018г./ до момента са изминали повече от три години, както и факта че, през период от време подсъдимият Т.М. не е имал други регистрирани противообществени прояви. Счита, че самото признаване на фактите и обстоятелствата изложени в обвинителния акт, следва да се приеме като критично отношение към извършеното от подсъдимия, а не както е прието в мотивите на първоинстанционния съд, че Т.М. не е имал критично отношение към извършеното от него деяние. Моли настоящият съдебен състав, да има предвид заключението на изготвената по делото психиатрична експертиза на подсъдимия, от която е видно, че същия е извършил деянието, поради лекомислие и увлечение, която косвено се подкрепя и от изготвената по делото съдебно-техническа експертиза, от заключението на която е видно, че подсъдимия не е успял да реагира на опасността, която в лицето на пострадалата и неговата реакция е закъсняла с 6 секунди и това закъснение на реакцията на подсъдимия следва да бъде обвързано с неговото непълнолетие, тъй като физиологически, той не е можел да възприеме случващото се на пътя. Не без значение е и факта, че произшествието е станало на 09.05.2018г.,

а леталния изход за пострадалата е настъпил на 03.07.2018г., след проведено болнично лечение пострадалата, и след като е била освободена за домашно лечение. Моли, настоящият съдебен състав, след като се съобрази със събрания доказателствен материал, да приложи института на чл.66 от НК и подсъдимият **Т. М. М.** да бъде освободен от изтърпяване на наложеното наказание, което би изпълнило целите на чл.36 от НК.

В даденото право на жалбоподателят - подсъдим **Т. М. М.** на лична защита същия заяви, че поддържа казаното от адвоката си, а в последната си дума моли за това, което е казал адвоката му.

След като взе предвид становищата на страните в проведеното съдебно заседание пред въззивния съд и след цялостна служебна проверка на **НОХД № 341/ 2021г.** по описа на Казанлъшкия районен съд, настоящата инстанция стигна до извода, че подадената жалба е **неоснователна**.

За да постанови своя съдебен акт районният съд е приел за установена следната фактическа обстановка:

Подсъдимият **Т.М.** живеел с родителите си -свидетелите **Йовка Михалева** и **Мильо М.** в местността „Старите лозя“ в гр.Казанлък. Семейството имало кон и каруца. На 09.05.2018г. подсъдимия **Т.М.**, без да пита родителите си /докато те отсъствали от дома им/, впрегнал коня в каруцата и заедно с по-малкия си брат - св.Алдин Михалев /на седем години/ отишли до железарски магазин в гр.Казанлък, за да купят пирони. След като купили пирони тръгнали да се връщат обратно към дома си, като се движели в посока запад-изток по ул.„Кремона“ в гр.Казанлък. Подсъдимият **Т.М.** се движел с каруцата много бързо. В този момент възрастна жена - починалата **Радка Неделчева Николова**, тръгнала да пресича ул."Кремона". Подсъдимият я видял, но въпреки това не направил никакъв опит да спре или да намали скоростта. В резултат на това конят блъснал **Радка Неделчева Николова**, тя паднала по средата на пътното платно, до разделителната линия, разделяща същото на две ленти и каруцата минала през нея/ - през крака ѝ/. Подсъдимият **Т.М.** не спрял, за да види какво става и да помогне, а избягал от местопроизшествието. На мястото имало граждани, които станали свидетели на инцидента. Свидетелят **Шипковенски** се обадил на тел.112 и тръгнал с буса си след подсъдимия **Т. М. М.** да го спре и върне, но същия пришпорвал коня и спрял едва до блок № 40 на ЖК"Изток".

Подсъдимият Т.М. бил видимо ядосан от факта, че св.Шипковенски го е последвал и че се е обадил на полицията и започнал да крещи и да рита буса на свидетеля. През отвореното стъкло на буса подсъдимият М. нанесъл удар с юмрук в лицето на св.Шипковенски. Тъй като се събрали много роми, св.Шипковенски предпочел да не се разправя с тях, за да не пострада и се върнал с намерението да помогне на падналата жена. Тя още лежала на пътното платно, като граждани и оказали първа помощ. След това пристигнала линейка и пострадалата-жена била откарана в ЦСМП. Последвало болнично лечение в Окръжна болница-Стара Загора и след това за домашно лечение в дома и в гр.Казанлък, но състоянието на Радка Николова се влошило и тя не могла да преодолее травмите от пътнотранспортното произшествие и на **03.07.2018г.** починала.

От заключението на назначената СМЕ по писмени данни №288/2018г. се установило, че пострадалата Радка Неделчева Николова, при станалия инцидент на 09.05.2018г. е получила: *Контузия на главата. Мозъчен оток. Субдурален хематом в ЛГМХ. Контузия на мозъка. Мозъчно сътресение. Счупване на ребра. Контузия на бял дроб. Счупване на дясната подбедрица.* Описаните и установени травматични увреждания отговаряли да са от действието на твърди тъпи предмети и отговарят напълно да са получени по време и начин, каквито данни има в материалите, приложени към досъдебното производство, а именно при блъскане на пешеходец от движещо се превозно средство, теглено от животинска тяга, последващо падане в/у терен и прегазване от гума на превозното средство. Всички установени травми са комплексни и напълно отговаряли първоначално да са от удара от кон, с последващо падане към терена, удар от каруцата, удар в терена и преминаване на каруцата през части на тялото. Установената черепно-мозъчна травма е причинила разстройство на здравето, временно опасно за живота. Гръдната травма е причинила трайно затруднение в движението на снагата. Травмата на десния долен крайник е причинила трайно затруднение в движението на долния крайник. Налице била пряка причинно-следствена връзка м/у получените травматични увреждания и настъпилия инцидент на 09.05.2018г. , като травмите са получени по начина, описан от свидетелите. Налице е била и причинно-следствена връзка м/у получените травматични увреждания на 09.05.2018г.и последвалата смъртна Радка Николова на 03.07.2018 година.

Видно от заключението на назначената по делото КСППЕ на подсъдимия Т.М., същия не е страдал от психично заболяване, бил е в състояние да възприема правилно фактите имащи значение за делото и да дава достоверни обяснения за тях. Същият е разбирал свойството и значението на деянието си, извършено на 09.05.2018г. и е могъл да ръководи постъпките си. Към настоящият момент психичното му състояние позволявало да участва във фазите на наказателното производство, както и да изтърпява наказание, а извършеното деяние се дължало на увлечение и лекомислие. Нямало данни извършеното деяние да е извършено под чуждо въздействие или внушение.

Видно от заключението на назначената по делото ветеринарно - техническа експертиза /ветеринарна/етологична част/, имайки предвид ,че конят е бил с надомни капаци, каквито данни има по ДП, то възможността за странично виждане от страна на коня отпада и възможността за евентуално породен страх у животното от странични обекти или субекти също отпада.

Видно от заключението на ветеринарно-техническа експертиза /техническа част/, основните технически причини за настъпване на произшествието са загуба на контрол в/у управлението от страна на водача на ППС с животинска тяга; и закъсняло с около шест секунди възприемане от водача на ППС с животинска тяга на опасността, в случая навлизането и движението на пешеходката по платното за движение.

Описаната фактическа обстановка се установила и от събраните на досъдебното производство доказателства, преценени поотделно и в тяхната съвкупност.

Настоящата съдебна инстанция споделя изводите на първоинстанционния съд, че твърдението на подсъдимия, изложено в съдебно заседание, че искал да спре и да окаже първа помощ на пострадалата не отговаряло на истината, тъй като същите категорично се опровергали от показанията на свидетелите-очевидци, а именно: св.Шипковенски и св.Сандев, които установяват, че подсъдимият дори не е направил опит да намали скоростта, преди каруцата да премине през тялото на пострадалата жена, а след като пострадалата е била блъсната,започнал да вика: „Дий" и да удря коня с камшик. Свидетелят Шипковенски е установил също така, че след като е последвал подсъдимия М. с буса си и след като последния спрял пред

блок № 40 в ЖК "Изток", скочил от каруцата, засилил се към буса и започнал да крещи на св.Шипковенски, защото е звънял на полицията. Свидетелят Шипковенски също му задал въпрос защо бяга, след като е ударил жената на пътя, но подсъдимият Т.М. не му отговорил, а започнал да рита вратите на буса и през отвореното стъкло на буса нанесъл на св.Шипковенски удар с юмрук в лицето. От изложеното настоящата инстанция също приема за безспорно доказано, че подсъдимия не само, че не е имал никакво намерение да окаже помощ на пострадалата, не само че е избягал от местото на произшествието, но и се е саморазправил със свидетеля Шипковенски, който е станал очевидец на деянието му и е предприел законови действия по уведомяване на органите на полицията за станалото произшествие и това изключително арогантно поведение от страна на подсъдимия М., е следвало да бъде взето предвид при определяне на вида и размера на наказанието му.

Настоящият съдебен състав счита, че правилно първоинстанционния съд е приел за установена по безспорен и категоричен начин фактическата обстановка по делото, поради което правилно и законосъобразно е било прието, че подсъдимия Т. М. М. е осъществил от субективна и обективна страна състава на престъплението на чл.122, ал.1 във вр. с чл.63, ал.1, т.4 от НК.

От обективна страна на 09.05.2018г. в гр.Казанлък, на ул.,„Кремона", при управление на пътно превозно средство с животинска тяга /кон и каруца/ подсъдимият М. е нарушил правилата за движение съгласно **ЗДвП** и по **непредпазливост** е причинил смъртта на Радка Неделчева Николова - родена на 18.11.1937г., която е настъпила на датата 03.07.2018г., видно от Акт за смърт № 359/03.07.2018г.

Настоящата инстанция също счита, че в случая е налице причинно-следствена връзка м/у получените от пострадалата Радка Николова травматични увреждания на 09.05.2018г. при пътно-транспортното произшествие, причинено от управлявалият ППС с животинска тяга от подсъдим Т.М. и последвалата смърт на Радка Неделчева Николова на 03.07.2018 година.

Първоинстанционният съд правилно е преценил в мотивите си, че от субективна страна подсъдимия Т.М. е извършил деянието виновно, при форма на вината **непредпазливост**, тъй като същия не е предвиждал

настъпването на общественно-опасните последици, но съгласно разпоредбите на ЗДвП е бил длъжен и с оглед фактическата обстановка – обективно, **е могъл да ги предвиди.**

Видно от събраните по делото доказателства, подсъдимия Т.М. е бил непълнолетен, към датата на извършване на деянието, но същият е могъл да разбира свойството и значението на извършеното и да ръководи постъпките си и правилно районния съд е счел, че същия е наказателно отговорен. В случая правилно и законосъобразно районния съд е приел, че не са налице условията за прилагане на разпоредбата на чл.61 от НК, въпреки отразеното в заключението на КСППЕ, че подсъдимият М. е извършил деянието поради увлечение и лекомислие, тъй като разпоредбата на чл.61, ал.1 от НК изисква наред с наличието на увлечение и лекомислие, да е налице и кумулативното условие извършеното от непълнолетния престъпление да не представлява голяма обществена опасност. В случая това второ кумулативно условие не е налице, тъй като извършеното от подсъдимия Т.М. престъпление, действително представлява възможно най-голямата обществена опасност, тъй като е отнет човешки живот, поради което правилно КРС е приел, че подсъдимия М. следва да бъде признат за виновен по повдигнатото му обвинение и наказан.

Настоящата съдебна инстанция счита, че при индивидуализация на наложеното наказание на подсъдимия Т. М. М. Казанлъшкия районен съд, се е съобразил с обществената опасност на деянието и дееца, степента и формата на вината, както и със всички смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства по смисъла на Закона, както и с разпоредбата на чл.58а от НК, тъй като наказателното производство се е провело по реда на съкратеното съдебно следствие – по Глава XXVII - чл.373,ал.2 от НПК и определеното от съда наказание следва задължително да се намали с една трета.

Правилно са били отчетени от първоинстанционния съд като смекчаващи вината обстоятелства: чистото съдебно минало и добрите му характеристични данни, а като отегчаващи вината такива: много високата степен на обществена опасност на престъпното деяние, която се обуславя не само от неговия съставомерен резултат /настъпване на смърт/, но и от липсата на съзнание и критично отношение у подсъдимия, неоказване от негова страна на помощ на пострадалата и саморазправа със свидетел-очевидец;

големия брой ПТП, предизвикани от ППС с животинска тяга, което в последните години се превърнало в тенденция и много голям проблем за разрешаване от обществото като цяло - не само за региона, но и за цялата страна.

При съвкупната преценка на тези обстоятелствата и при наличието на две смекчаващи вината обстоятелства, районния съд правилно е преценил, че по - голяма е тежестта на **отегчаващите вината обстоятелства**, поради което наказателната отговорност на подсъдимия Т.М. следва да се реализира при превес на същите и за постигане целите на наказанието, съгласно чл.36, ал.1 от НК, правилно е било определено наказанието в максималния, предвиден в закона размер, а именно: две години „Лишаване от свобода“, при първоначален „общ“ режим, като на основание чл.58а, ал.1 от НК така определеното наказание е било законосъобразно намалено по размер с 1/3, като на подсъдимия Т.М. е било наложено наказание в окончателен размер от **една година и четири месеца „Лишаване от свобода“**, което да изтърпи ефективно, при първоначален „общ“ режим.

Настоящата въззивна инстанция счита, че правилно е било прието от районния съд, че в случая не следва да прилага разпоредбата на чл.66, ал.1 от НК /която, по смисъла на НК е едно изключение/, тъй като целите както на индивидуалната, така и на генералната превенция няма да могат да бъдат постигнати с прилагане на института на условното осъждане, тъй като при подсъдимия Т.М. няма никаква критичност към извършеното деяние, никаква емпатия, никакво съзнание за това какво е да причини смърт на друг човек, тъй като изразеното от него пред съда съжаление, е само формално, поради което правилно и законосъобразно е било прието, че за постигане на превъзпитанието и поправянето на подсъдимия е необходимо той да изтърпи ефективно наказанието. Освен това ефективното изтърпяване на наказанието ще способства за постигане на целите и на генералната превенция, тъй като е необходимо да се въздейства възпитателно и предупредително и в/у другите членове на обществото, за да не извършват този вид престъпни деяния, които са с много висока степен на обществена опасност и са се превърнали в бич за обществото.

Тъй като подсъдимия Т. М. М. е бил признат за виновен и осъден правилно първоинстанционния съд го е осъдил, на основание чл.189, ал.3 от

НПК, да заплати по сметка на ОД на МВР - Стара Загора, направените на досъдебното производство разноски в размер на **1074,96 лева** - за фотоалбум и изготвените експертизи.

С оглед гореизложените съображения и тъй като настоящият съдебен състав не констатира допуснати от районния съд съществени нарушения на материалния и процесуалния закон, които биха могли да доведат до отмяна или изменение на постановената присъда, то същата следва да бъде потвърдена изцяло.

Водим от горното и на основание чл.338 от НПК, Окръжен съд – Стара Загора

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Присъда № 260059 от 27.05.2021г., постановена по **НОХД № 341/ 2021г.** по описа на Казанлъшкия районен съд.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протестиране.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____